

[Sundhedsministeren]

des af Det Videnskabetiske Komitésystem. På den måde har vi sikret os, at der i hvert enkelt tilfælde også foretages en etisk vurdering, inden et forskningsprojekt påbegyndes.

Spm. nr. S 992

Til udenrigsministeren (21/7 92) af:

Gert Petersen (SF):

»Vil udenrigsministeren oplyse, hvorfor Udenrigsministeriet videregiver et fortegnet og forskønnet billede af menneskerettighedssituationen i Iran og så sent som i juli 1991 meddelte Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet, at »reelle begrundelser for politisk asyl er blevet væsentligt reduceret«?

Begrundelse

Baggrunden for spørgsmålet er de dokumenterede oplysninger, der er fremkommet i Politiken den 20. juli 1992. Heraf fremgår det, at ministeriet har videregivet urigtige oplysninger med hensyn til eksisterende flugtveje, muligheden for at skaffe sig illegale pas i Iran og eksistensen af en oppositionel, men forbudt aktivitet mod styret.

Ved hjælp af oplysninger fra Dansk Flygtningehjælp, rapport fra Amnesty International og det amerikanske udenrigsministeriums Country Reports on Human Rights såvel som oplysninger i den iranske presse kan det dokumenteres, at de omtalte meldinger fra Udenrigsministeriet slet og ret er urigtige.

Der udøves en omfattende illegal aktivitet mod præstestyret, som på ingen måde har lempet undertrykkelsen af fundamentale menneskerettigheder. I hele den omtalte periode er der foretaget mange arrestationer og henrettelser. På det sidste har utilfredsheden givet sig udslag i store åbne demonstrationer, som styret har besvaret med massearrestationer og flere henrettelser.

Det er rystende, at Danmark udviser så ringe forståelse for kampen mod undertrykkelse af menneskerettigheder i Iran. Det er ingen undskyldning, hvis andre vestlige lande indtager samme holdning, som det måske fremgår af den 44 siders beretning fra syv vestlige ambassader, herunder den danske, som blev fremsendt til Direktoratet for Udlændinge den 23. juli 1991. I hvert fald ledsages beretningen af en skrivelse fra den danske ambassade, som

konkluderer, at »reelle begrundelser for ansøgning om politisk asyl er blevet væsentligt reduceret«.

Det er svært at forklare denne letfærdige holdning, som uundgåeligt får tragiske følger for mange af de mennesker, der forfølges af præstestyret, på anden måde, end at handelspolitiske interesser vejer tungere end hensynet til menneskerettighederne, altså den samme forklaring, som trænger sig på, når man iagttager Udenrigsministeriets håndtering af præstestyrets folkerets- og menneskeretsstridige »dødsdom« over Salman Rushdie.

Svar (4/8 92):

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Udenrigsministeriets udtalelser til Direktoratet for Udlændinge og Flygtningenævnet til brug for behandlingen af asylsager afgives typisk som svar på forespørgsler, hvor der er behov for konkrete eller generelle oplysninger, som supplerer det materiale, der i øvrigt er til rådighed for de to instanser. Direktoratets og Flygtningenævnets afgørelser i de enkelte sager træffes således på grundlag af en samlet afvejning af de til rådighed værende oplysninger fra en bred vifte af kilder omfattende bl.a. FN's Flygtningehøjkommissariat, Amnesty International, Dansk Flygtningehjælp og det amerikanske State Departments landerapporter til Kongressen om menneskerettighedsforholdene i de enkelte lande.

For så vidt angår Iran har der i udtalelserne bl.a. været tale om oplysninger om flugtruter, mulighederne for illegal udrejse, herunder ved brug af ulovligt erhvervede udrejsetilladelser og rejsedokumenter, forekomsten af organiseret intern opposition og spørgsmålet om sanktionerne i forbindelse med tilbagevenden efter illegal udrejse eller efter at have søgt asyl i udlandet samt ved unddragelse af militærtjeneste.

Den i spørgsmålet citerede og fra sin sammenhæng løsevne sætning, at »reelle begrundelser for politisk asyl er blevet væsentligt reduceret«, stammer fra en fremsendelseskrielse, hvormed sendtes en 44 siders rapport om spørgsmål med relation til behandlingen af iranske asylsager udarbejdet i fællesskab af ni vestlige ambassaders medarbejdere i Teheran i 1991. Sætningen er en kommentar til rapportens oplysninger og vurderinger om, at for-